

בביתה המודרני של אשה האוספת אמנות מזה שנים ארוכות ומרבה לנסוע בעולם ולבקר בירידי אמנות ובתערוכות בגלריות ובמוזיאונים, נמצא אוסף הכולל אמנות ישראלית עכשווית לצד אמנות בינלאומית. הריהוט בבית הוא שילוב בין ישן לחדש וכולל פריטי רטרו מעוצבים המוסיפים זריקות צבע לחלל. אמנות העיצוב - כתבה תשיעית בסדרה

שילוב של פרטי ריהוט בסגנון רטרו
בסלון המודרניסטי. מעל הספה:
ציור אקריליק על בד של אלעד קופלר

1. מראה כללי של המטבח, הספרייה ופינת האוכל
- 2-3. צמד עבודות של איתמר גלבע: ציורי שמן קטנים בציפוי שרף שמייצר האמן
4. עבודה של סיגלית לנדאו: נעל ילדים מצופה גבישי מלח
5. עבודות אמנות שולבו גם בספריית הקיר הגדולה. בראש הספרייה: שני תצלומי דיוקן של הצלם הגרמני הנודע תומס שטרוט

בעלת הבית חובבת אמנות מזה שנים ארוכות ומרבה לנסוע בעולם ולבקר בירידי אמנות ובתערוכות בגלריות ובמוזיאונים, והאוסף שהצטבר בין כותלי הבית כולל אמנות ישראלית עכשווית לצד אמנות בינלאומית, בעיקר כזו שנרכשה לפני מספר שנים כשמחיריהן של העבודות היו עדיין בני השגה, לפני שהאמירו. מעל הספה בסלון תלוי ציור גדול באקריליק על בד של הצייר הצעיר **אלעד קופלר**, בוגר תכנית לימודי ההמשך של בצלאל ואחד מזוכי פרס אמן צעיר מטעם משרד התרבות לשנת 2008. ציור גדול ממדים נוסף של האמן תלוי בגרם המדרגות. בשני הצדדים נראית מעין קונסטרוקציה אדריכלית מתפרקת

פני חמש שנים בנתה משפחת ל' חובבת האמנות את ביתה בשכונת נווה צדק על חורבותיו של בניין ישן שנהרס. חוקי השימור בשכונה מחייבים שבחזית הקומה השנייה יהיו שתי מרפסות שמש, ואלה הכתיבו את מיקומם של חלל המגורים בקומה השנייה ושל חדרי השינה בקומה שמתחת. למרות ההקפדה על חוקי השימור כלפי חוץ מתאפיין עיצוב הפנים של חלל המגורים בקווים מודרניסטיים המשמשים כרקע נקי לאוסף האמנות העכשווית בבית. החלל הפתוח והמואר, המכיל את המטבח, הסלון ופינת האוכל, עוצב בקווים נקיים ובגוני לבן ואפור: אריחי הרצפה, הפרופיל הבלגי בכל הפתחים ומעקה המדרגות המתאפיין בקווים ישרים ופשוטים, כולם אפורים, ובתקרת החלל הגבוה נותר צינור האלומיניום של מיזוג האוויר חשוף, ומעניק לבית מראה של לופט תעשייתי. הריהוט בבית הוא שילוב בין ישן לחדש, וכולל פריטי רטרו מעוצבים המוסיפים זריקות צבע לחלל. לצד ספת סלון בגוון אפרפר ניטרלי בולטים כורסה כתומה, "ממיטב העיצוב הדני של שנות ה-60", שבעלת הבית קיבלה במתנה מזודתה, כיסא עץ שחור שנרכש על ידי הוריה של בעלת הבית בתקופת לימודיהם בניו יורק ("אני נורא אוהבת אותו, בשבילי הוא ממש כמו פסל"), שולחן סלון דמוי ספסל שנרכש בנטורה ופינת אוכל עגולה של המעצב היפני איסאמו נוגוצ'י וסביבו כיסאות מרושתים ממתכת בעיצוב איימס. שטיח קילים בגוני רוד ובורדו, שנרכש כשהמשפחה שהתה בבוסטון, מוסיף לבית חמימות וצבע.

2

4

3

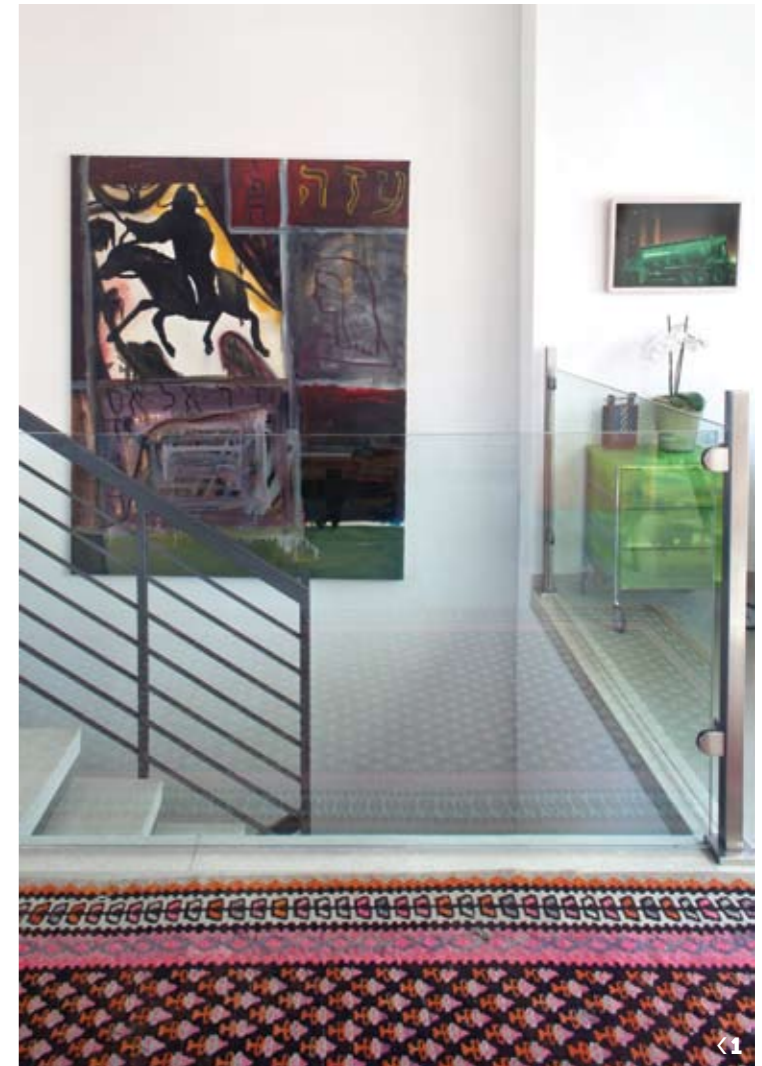
“אהבתי אותה כי זו **משאית** שהופכת
למשהו מאוד אמורפי, כסוג נראית כמו
למשהו בגלל משחקי התאורה. יש בה סצנה
אורבנית לחלוטין שהופכת למשהו אורגני”

שעפה בחלל, חלקי מבנים, צינורות וצורות גיאומטריות המשתלבים אלה באלה ויוצרים עולם עתידיני בגווני קרם של אפור וכחול עם נגיעות צבע עזות. “יש משהו מאוד פורמליסטי בעבודות של קופלר”, אומרת בעלת הבית. “משהו מתפרק אבל שנמצא בשליטה. בהרבה עבודות שלו יש כאוס, אבל הכאוס תמיד מסודר”. גוני הציורים והסגנון האדריכלי-מודרניסטי שלהם הולמים היטב את קווי העיצוב של הבית, והעבודה הגדולה, שנתלתה בחלל המדרגות לצד נורות ניאון המפיצות אור קר וכחלחל, משתלבת באופן מושלם עם קווי המתאר של גרם המדרגות ומעקה הברזל האפור. על קיר צר בין הסלון ובין הספרייה הגדולה נתלו שני ציורים קטנים. ציור השמן הירקרק חיזור של **נגה אנגלר**, אמנית ישראלית החיה ופועלת בלונדון, הוא אחד מראשוני ציורי היערות שלה. בעלת הבית מספרת כי את סדרת היערות יצרה אנגלר בעקבות טיול שעשתה עם אביה ניצל השואה אל יערות מזרח אירופה שמהם נמלט בתקופת מלחמת העולם השנייה. מתחתיו תלוי ציור קטן בגוני אפור של **מירב ש. בן אלון** ובו נראית בטן שבמרכזה טבור. גוני האפור מתעטעים בעין שמתקשה לגלות את מושא הציור, ובעלת הבית מודה כי בשבילה זהו בראש ובראשונה ציור מופשט שמצטיין במשחקי אור, צל ועומק.

אהבה מסבט ראשון

מול הסלון, מעל גרם המדרגות היורד אל הקומה התחתונה, נתלה ציור שמן גדול של **ציבי גבע**, מבכירי האמנים הישראלים כיום, שהציג תערוכת יחיד גדולה במוזיאון תל אביב לפני כשנתיים. זהו אחד מציורי שנות ה-80 של האמן, מסבירה בעלת הבית, סדרה פוליטית וצבעונית שמשלבת כתב בתוך הציור. בציור זה שולבו שמות של ערים וכפרים ערביים בארץ, כמו “עזה”, “יפן” ו”דיר אל אסד”, בציורי דמויות ובמקטעי ציור מופשטים. “במהלך השנים רכשתי מספר עבודות של ציבי גבע”, מספרת בעלת הבית, “אך זו אחת העבודות שהתאהבתי בהן ממבט ראשון. הסדרה צוירה על בדי קנבס לא מתוחים וראיתי אותה מגולגלת ומתגולגלת אצלו בסטודיו. כששלחתי את העבודה למתיחה על מסגרת עץ נאלצתי להוסיף בד בשוליה, כי הוא מצייר ממש עד שולי הבד והיה חבל לאבד אותם כחלק מהציור”.

בתחתית גרם המדרגות, לצד הכניסה לבית, ניצב ארון עץ ישן שנרכש בגראג' סויל, ולצדו ציור שמן על עץ של **פנחס כהן גן**, חתן פרס ישראל לציור, שעבודותיו מתאפיינות בצבעוניות חזקה ובתלת-ממדיות. הוא מרבה לעסוק בקשר שבין מדע לאמנות, ולכן מופיעות ביצירותיו לעתים נוסחאות מתמטיות. הציור מתאפיין בצבעוניות חזקה של אדום וכחול ובשפה ציורית ילדית ונאיבית למראה, ונראה כקלאז' תלת-ממדי של פיסות עץ צבועות הבולטות מהמשטח. הנוסחה הבלתי אפשרית $a-b=ab$ מופיעה בו, לצד דמות שנראית כמרחפת לרוחב הציור. בעלת הבית אומרת כי “הציור הזה הוא גם פיסול מבחינתו”, ומספרת כי קנתה את העבודה לפני כעשור, ומאז עלה מחירה באופן משמעותי.

1. ציור גדול של ציבי גבע משנות ה-80
תלוי בראש גרם המדרגות
2. אחת מעבודות האמנות בפית
העבודה: תצלום של אפרת שלם
3. פינת העבודה. שולחן ישן שנאסף
ברחוב, הריסים מעוצבים ועבודות אמנות

- עבודות אמנות בחדר השינה:
 1. תצלום אלגנטי של טל שוחט ובו עץ בודד על רקע מטופל עשוי בד שחור
 2. מגזרות מתכת של צדוק בן דוד ששימשו דגם מוקטן לפסלי הברזל הגדולים שלו
 3. ציור שמן דשן ואקספרסיבי של מריק לכנר

תריסי הוצץ הנפתחים אל **חדר השינה** ויוצרים בו מראה חמים וכפרי מצטג, השונה מאופיו של חלל המגורים המודרניסטי בקומה העליונה, מזכונים בחירת צבוחת שונה. ואכן, עבודות האמנות התלויות בו עוסקות באופן זה או אחר בדימויים מצולם הטבע ומציאות כל אחת בדרכה צמחים וצצים

מהארץ ומהעולם

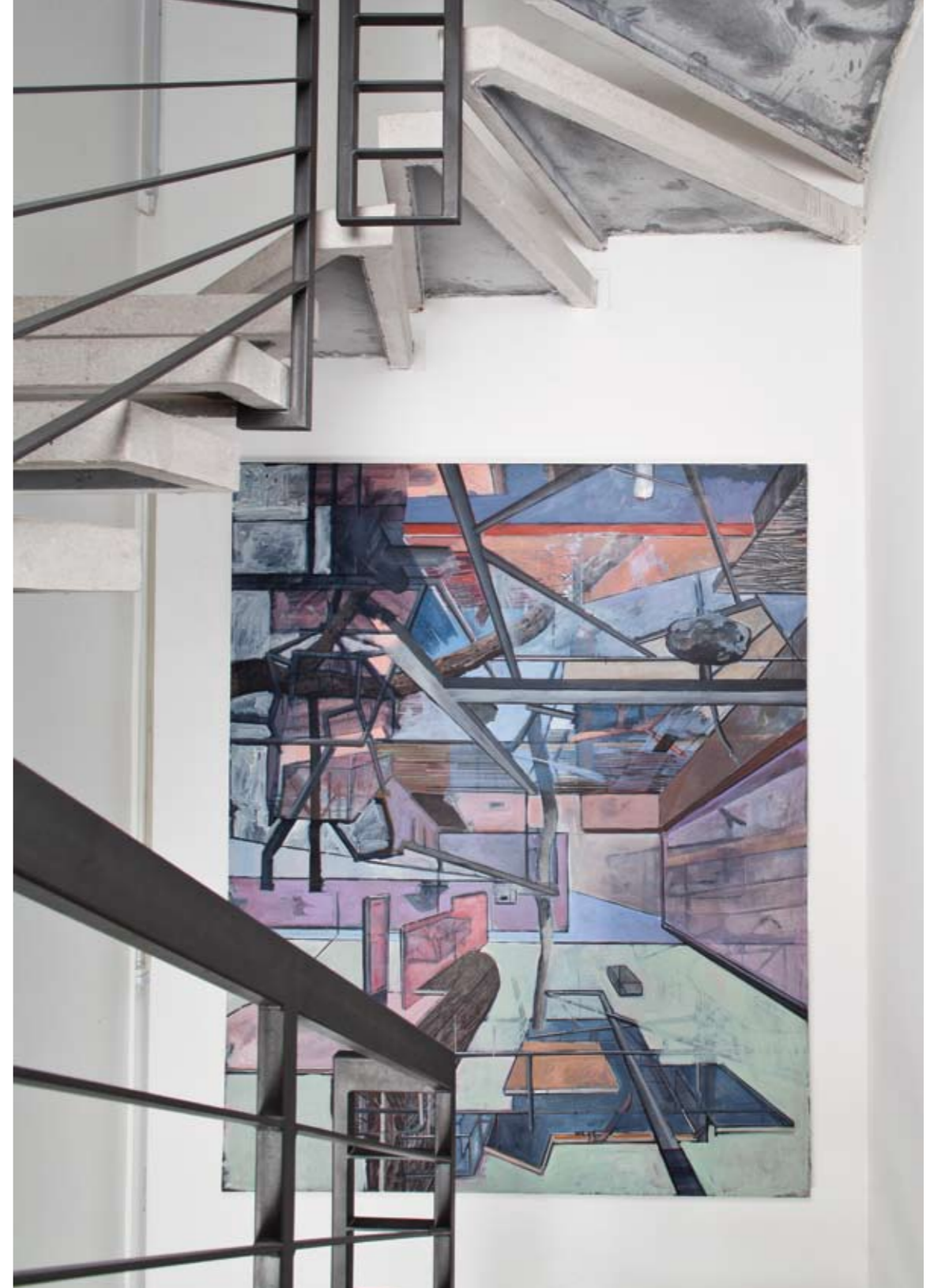
לצד הסלון ספרייה גדולה ולבנה הבנויה על קיר שלם ובה אוסף של מאות ספרי אמנות שנרכשו בעיקר בעת נסיעות לחו"ל, ובו ספרי אמנות עתיקה וספרי אמנות עכשווית. בין הספרים שולבו עבודות אמנות קטנות, בהן עבודה של **לינדה הופנגל** – ציור על עמודיו של הערך "מצרים" בכרך פתוח של אנציקלופדיה בריטניקה הממוסגר בקופסת פרספקס שקופה; שלושה רישומי הכנה צבעוניים לסרט אנימציה של האמנית הצרפתייה **כריסטין רבט**, שנרכשו כשבעלת הבית ביקרה ביריד ארט באזל, אחד מירידי האמנות המסחריים המובילים בעולם; ועבודה קטנה ובולטת של **סיגלית לנדאו** – אחת מהכוכבות הבולטות של האמנות הישראלית העכשווית המייצגת השנה את ישראל בביאנלה לאמנות בוונציה. בעבודה נראית נעל של ילד מצופה בגבישי מלח המאכלים ומכסים אותה והופכים אותה לגביש מלח קריסטלי מרהיב המתכתב עם המיתוס של אשת לוט. לנדאו מרבה להשתמש במלח כחומר וכמטאפורה חוזרת בעבודותיה, וחלק מעבודותיה נוצרות בים המלח, מקום בעל משמעות בהיסטוריה היהודית והישראלית ובעל סמליות סותרת – ים המוות מצד אחד, ומצד שני מקום מרפא הנחשב לתופעת טבע ולאחד מפלאי עולם. בראש הספרייה ניצבים שני תצלומים גדולים ומרשימים של **תומס שטרוט**, מגדולי הצלמים הגרמנים בעולם כיום. שניהם דיוקנאות – אחד של אם צעירה ובתה, והשני של אותה דמות נשית לבדה כעבור כמה שנים (זוגתו של הצלם בעשור האחרון). בעלת הבית מספרת כי מעבר לאיכותם של התצלומים ולגדולתו של הצלם הידוע נמשכה אל נושא הצילום: "הייתי אמה צעירה כשראיתי את העבודה, ומאוד התחברתי אליה, אולי בגלל יחסי האם-בת שמתוארים בה".

על עמוד צר בפתח המטבח הפתוח תלויים שני ציורי שמן קטנים ומבריקים של **איתמר גלבוט**, אמן ישראלי החי באמסטרדם ומציג בימים אלה בתערוכה קבוצתית במוזיאון הרצליה לאמנות עכשווית. שני הציורים הם חלק ממיצב ציורים ועבודות וידאו שהוצג לא מזמן בגלריה קונטמפוררי בתל אביב ונקרא "Chief of Stuff" – משחק מלים על הביטוי האנגלי שפירושו רמטכ"ל. גלבוט, מספרת בעלת הבית, עוסק בהתפכחות מהאתוס הביטחוני הישראלי ומהתרבות המיליטריסטית בארץ. בשני הציורים נראית דמות מלאך זהוב כנפיים, דמותו של האמן, המכוונת רובה אל מטרה עלומה. שני ציורי השמן צופו בשרף מיוחד שהאמן מייצר בהולנד המעניק להם מראה מבריק וכמו רטוב.

צח לעבוד

פינת העבודה הקטנה הוצבה תחת החלון ובמרכזה שולחן עבודה עתיק מעץ שנמצא ברחוב. "ראיתי אותו >

מהאמנית", מספרת בעלת הבית. "אהבתי אותה כי זו משאית שהופכת למשהו מאוד אמורפי, כמעט נראית כמו לטאה בגלל משחקי התאורה. יש בה סצנה אורבנית לחלוטין שהופכת באופן מפתיע למשהו אורגני". לצדה ציור אקספרסיבי בשמן על בד של האמן הישראלי **מריק לכנר** ובו דמות של ילד שעניו מחוקות ובפיו מוצץ. גם כאן הופכת הדמות למשהו אחר, בדומה לאובייקט בתצלום של אפרת שלם: "גם המבט וגם הפה חסומים בציור", מסבירה בעלת הבית. "הדמות הילדית הופכת למשהו טעון ולא נעים, משדרת בדיוק ההיפך מתום של ילדות". מתחת לציור השמן תלוי ציור גרפי של עץ שחור על רקע כתמתם של האמנית האמריקאית **מורגרט**

ברחוב אלנבי לפני כ־15 שנים ולא היה נעים לי לקחת אותו", מספרת בעלת הבית. "החלטתי לחכות שבוע ואם הוא עדיין יהיה שם כשאחזור, אקח אותו. חזרתי כעבור מספר ימים והוא אכן היה שם, מחכה לי". לרוב, מעידה בעלת הבית, היא אינה חובבת ריהוט עתיק, אבל השולחן השתלב היטב בפריטי ריהוט ועיצוב מודרניסטיים, בהם כיסא המחשב של איימס ושידת מגירות מפלסטיק ירוק ורענן שנרכשה בהביטאוט, ומוסיף חום לפינה. שלוש עבודות אמנות קטנות נתלו סביב פינת העבודה. אחת היא תצלום של משאית ירוקה של **אפרת שלם**, צלמת ואמנית וידאו שסיימה לימודי תואר שני באמנות בלוס אנג'לס. "רכשתי את העבודה ממש מזמן ישירות

ציור גדול של אלעד קובלר של קונסטרוקציות אדריכליות משתלב היטב באדריכלות של גרם המדרגות

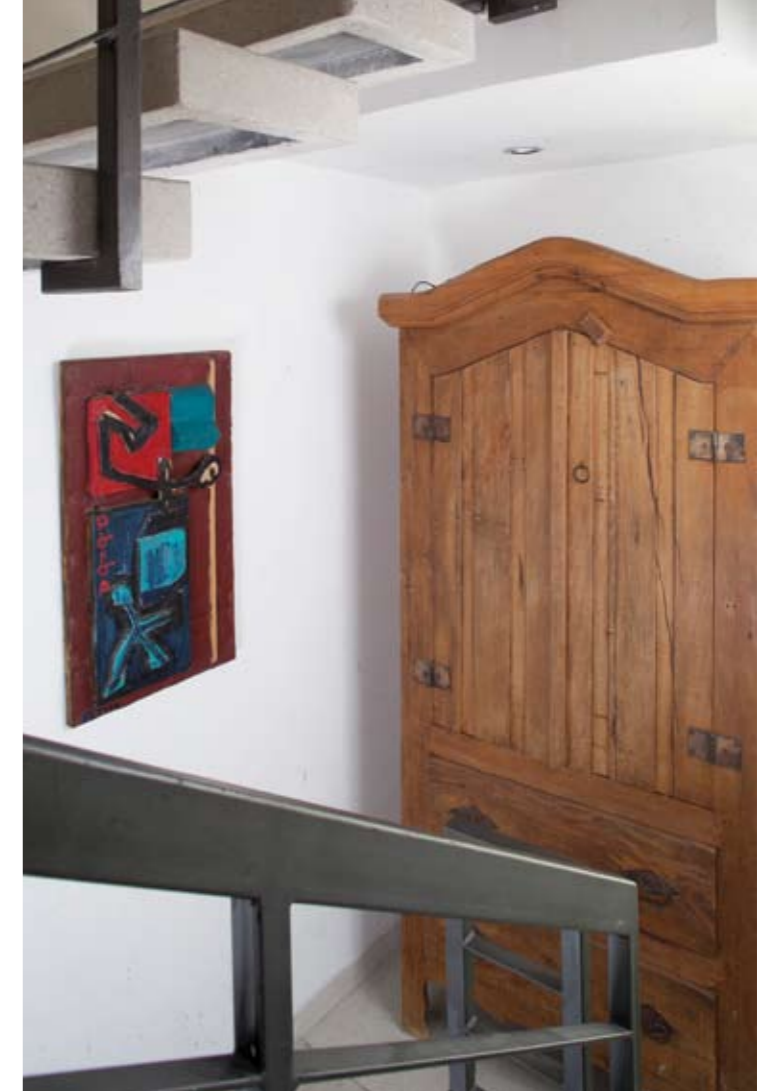
אוסף **האמנות** שהצטבר בין כותלי הבית כולל אמנות ישראלית עכשווית לצד אמנות בינלאומית, בעיקר כזו שנרכשה לפני מספר שנים כשהעבודות היו בנות השאה, לפני שמחיריהן האמירו

קילגאלן, שיוצגה על ידי גלריה Deitch המוערכת בניו יורק ונפטרה ממחלה בגיל צעיר. קילגאלן נהגה ליצור מיצבי ציור גדולים המורכבים מציורים קטנים על לוחות עץ, שבשל צבעוניותם החמימה והדימויים הגרפיים שבהם מתאפיינים במראה נוסטלגי ונאיבי משהו כמו פרסומות משנות ה-50. לאחר מותה של האמנית האמיר ערכן של עבודותיה, וכיום מוערך שווייה של העבודה בכ- 15,000 דולרים.

קצת אחרת

חדר השינה של ההורים נפתח אל מרפסת שמש קטנה מרוצפת בדק עץ, המכניסה אל החדר אור רב. תריסי העץ הנפתחים אל החדר ויוצרים בו מראה חמים וכפרי מעט, השונה מאופיו של חלל המגורים המודרניסטי בקומה העליונה, ומומין בחירת עבודות שונה. ואכן, עבודות האמנות התלויות בחדר עוסקות באופן זה או אחר בדימויים מעולם הטבע ומציגות כל אחת בדרכה צמחים ועצים. מעל ארגז נדוניה מעץ עם פרזולי ברזל שנרכש על ידי אביה של בעלת הבית בקניה בשנות ה-60 נתלה תצלום מרשים של **טל שוחט**, בוגרת המדרשה לאמנות בבית ברל שעבודותיה הוצגו בתערוכות במוזיאון ישראל, במוזיאון תל אביב ובמוזיאונים ובגלריות נוספים בארץ ובעולם. תצלומיה האלגנטיים והמהוקצעים של שוחט מביימים בקפידה, ואחד הדימויים החוזרים בהם הוא עץ בודד המצולם על רקע מטופל. שוחט מציבה מאחורי העץ רקע של טפט זול או לחלופין בד שחור, הגורם לעץ להיראות כאילו צולם באישון לילה. "מבחינתי זה כמו פורטרט של בנאדם, רק עם עץ", אומרת בעלת הבית, "והניגוד בין העץ ובין הרקע המטופל, בין מה שנראה כצילום סטודיו אבל מתבצע בטבע, יוצר משהו מאוד מעניין". בנישה צרה מעל התצלום מוצבות מגזרות מתכת קטנות של האמן הישראלי החי בלונדון **צדוק בן דוד**, שתערוכתו המדוברת "טבע האדם" במוזיאון תל אביב לפני כשנה יצרה תורים ארוכים של מבקרים. בן דוד, בן למשפחת צורפים, יוצר פסלים גדולי ממדים העשויים מיריעות ברזל חתוכות ביד כבמעשה תחרה עדין, המשלבים דימויי צמחייה עם הגוף האנושי. בחדר מוצגות מגזרות קטנות הנראות כמעט כתכשיטים, ששימשו כדגמים מוקטנים לעבודותיו הגדולות. תאורת חדר האמבטיה ברקע מבליטה את העבודות ומדגישה את יופיין. לצד תריסי העץ של המרפסת מוצג ציור שמן נוסף של מריק לכנר, אף הוא של דימוי מעולם הטבע – הפעם שלושה ברושים על רקע אדום דרמטי. ציורי השמן של לכנר מאוד דשנים, אקספרסיביים ועשירים בשכבות צבע עבות. "מריק מאוד נדיב בציור שלו, במה שהוא נותן לצופה, וזה מתבטא גם בכמויות הצבע שהוא משתמש בהן", מסבירה בעלת הבית. "יש משהו מאוד אפל בעבודות שלו, לצד ההומור, משהו סוריאליסטי והזוי, ואני אוהבת את התשוקה והאקספרסיביות שבהן".

לצד הארון בכניסה לבית תלויה עבודה של פנחס כהן גן, חתן פרס ישראל לציור

פרטי העבודות ומחיריהן:

בסלון

אלעד קופלר, ציור אקריליק על בד, 2007, כ־6,000 דולרים
נהה אנגלר, ציור שמן על בד, 2004, כ־3,500 דולרים
מירב ש. בן אלון, ציור שמן קטן, 1997, כ־2,000 דולרים

בספרייה

עבודה של לינדה הופנגל, 2001, כ־3,000 דולרים
עבודה של סיגלית לנדאו, 2009, כ־5,000 דולרים
תומס שטרוט, צילום, חנה ארדריך הרטמן ואנה מריה הרטמן, 1987, כ־18,000 דולרים
תומס שטרוט, צילום, חנה ארדריך הרטמן (ונציה), 1992, כ־18,000 דולרים

בפינת העבודה

אפרת שלם, תצלום של משאית ירוקה, 1993, כ־3,500 דולרים
מריק לכנר, ציור שמן על בד, 2000, כ־2,000 דולרים
מרגרט קילגאלן, ציור שמן על עץ, כ־15,000 דולרים

במתבח

איתמר גלבוט, צמד ציורי שמן על בד בציפוי שרף, 2010, 500 דולרים
לאחת

בגרום המדרגות

ציבי גבע, ציור שמן על בד, שנות ה-80, כ־35,000 דולרים
אלעד קופלר, ציור אקריליק על בד, 2010, כ־8,000 דולרים
(בכניסה לבית) פנחס כהן גן, ציור שמן על עץ, 2000, כ־4,000 דולרים

בחדר השינה

טל שוחט, צילום, 2000, כ־5,500 דולרים
מריק לכנר, ציור שמן על בד, 2010, כ־3,500 דולרים
צדוק בן דוד, מגזרות מתכת, 2000, כ־1,500 דולרים לאחת

לפרטים נוספים: **תמר דרזנר - פרויקטים באמנות**, tamariz1@gmail.com